

М. — Ама, ако ся пади на него земамъ го хж жж.

В. — То ся знае.

М. — Е, земи си икосаря, чи си варви.

В. — На, тутакси. (и си отхожда.)

П. — Господарю! мене ми ся струва, чи азъ по напредъ ще зема феса, нежели ты сахатя. (и излаза)

ЯВЛЕНИЕ ЧЕТВЪРТО.

МИХАЛЬ и баба МАРТА ХОРОТУВАТЬ.

М. — Е, кажими сега де, отъ гдѣ позна, чи ма люби Радка?

Б. М. — Боже мой! чи то голѣма работа ли е? на, първо зе да ма пыта, ако познавамъ единъ хубавецъ, 25 годишень.

М. — Чи азъ съмъ 48 годишень!

Б. М. — Е пѣкъ ты сега, като чи момиче то било при тебе, като си ся родилъ! и е, ми рече, чернаокъ.

М. — Чи азъ съмъ синоокъ.

Б. М. — Хж хж, тжй, рече черно синоокъ. съ бой, ми рече, среденъ.

М. — Чи азъ съмъ высокъ.

Б. М. — Янглажъ имашъ, то сѣнка та ти показва тжй. като варви, каза, маха си рѫцетъ.

М. — Е, то е истина, азъ ги махамъ.

Б. М. — Ами чи азъ незнамъ ли сякашъ, какво хоротувамъ? ипди ма пыташе, ако познавамъ тойзи иргенъ, азъ тогасъ разумѣхъ работъ тж, и думамъ. Ей бабено то, тойзи иргенъ умира за тебе.

М. — Наистина? казали и тжй?